

Υπόθεση C-338/98

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών

«Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 17, παράγραφος 2, στοιχείο α', και 18, παράγραφος 1, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας ΦΠΑ — Εθνική ρύθμιση επιτρέπυσα στον εργοδότη να εκλίπτει, ως φόρο καταβαλλόμενο επί των εισροών, ορισμένο ποσοστό της αποζημώσεως που καταβάλλει σε υπάλληλό του για τη χρησιμοποίηση του ιδιωτικού οχήματός του για επαγγελματικούς σκοπούς»

Προτάσεις της γενικής εισαγγελέα C. Stix-Hackl της 31ης Μαΐου 2001 . . . I-8267

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2001 . . . I-8280

Περίληψη της αποφάσεως

Φορολογικές διατάξεις — Εναρμόνιση των νομοθεσιών — Φόροι κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας — Έκπτωση του φόρου που έχει καταβληθεί επί των εισροών — Εθνική ρύθμιση επιτρέπυσα στον εργοδότη να εκλίπτει, ως φόρο καταβαλλόμενο επί των εισροών, ορισμένο ποσοστό της αποζημώσεως που καταβάλλει σε υπάλληλό του για τη χρησιμοποίηση του ιδιωτικού οχήματός του για επαγγελματικούς σκοπούς — Δεν επιτρέπεται

(Οδηγία 77/388 του Συμβουλίου, άρθρα 17 § 2, στοιχ. α; και 18 § 1, στοιχ. α)

Παραβιάζει τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 17, παράγραφος 2, στοιχείο α', και 18, παράγραφος 1, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας 77/388, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών το κράτος μέλος που προβλέπει ότι ο υποκείμενος στον φόρο προστιθεμένης αξίας εργοδότης μπορεί να εκπέσει ένα μέρος της αποζημιώσεως που καταβάλλει σε υπάλληλό του για τη χρησιμοποίηση του ιδιωτικού του οχήματος για επαγγελματικούς σκοπούς.

Από τη διατύπωση του άρθρου 17, παράγραφος 2, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας προκύπτει ότι το δικαίωμα προς έκπτωση, το οποίο η διάταξη αυτή παρέχει στον υποκείμενο στον φόρο, αφορά τον φόρο προστιθεμένης αξίας που καταβλήθηκε για τα αγαθά που παραδόθηκαν και τις υπηρεσίες που παρασχέθηκαν σε αυτόν τον υποκείμενο στον φόρο από έτερον υποκείμενο στον φόρο. Αφενός, το γεγονός ότι ο υπάλληλος χρησιμοποιεί το δικό του όχημα στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων του εργοδότη του δεν καθιστά τον υπάλληλο αυτόν «υποκείμενο στον φόρο» κατά την έννοια της έκτης οδηγίας ούτε, ως εκ τούτου, κατά την έννοια του άρθρου 17, παράγραφος 2, στοιχείο α', της ανωτέρω οδηγίας, και τούτο έστω και αν τα έξοδα που συνδέονται με τη χρήση αυτή καλύπτονται από τον εργοδότη. Αφετέρου,

το γεγονός ότι ο υπάλληλος χρησιμοποιεί το όχημά του στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων του εργοδότη του δεν συνιστά παράδοση αγαθού προς αυτόν, κατά την έννοια της έκτης οδηγίας. Κατά συνέπεια, ούτε το όχημα που ανήκει στον υπάλληλο ούτε τα καύσιμα που καταναλώνει το όχημα αυτό μπορούν να θεωρηθούν ότι «παραδόθησαν» στον υποκείμενο στον φόρο εργοδότη κατά την έννοια του άρθρου 17, παράγραφος 2, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας απλώς και μόνο διότι η απόσβεση του οχήματος και οι δαπάνες για τα καύσιμα που συνδέονται με μια τέτοια χρήση καλύπτονται εν μέρει από τον εργοδότη.

Ελλείπει οποιασδήποτε παραδόσεως αγαθών ή παροχής υπηρεσιών μεταξύ δύο υποκειμένων στον φόρο και, ως εκ τούτου, εν αδυναμία εκδόσεως τιμολογίου ή εγγράφου επέχοντος θέση τιμολογίου μεταξύ αυτών των υποκειμένων στον φόρο, η έκπτωση του φόρου προστιθεμένης αξίας που επιτρέπεται δυνάμει της επίμαχης εθνικής ρυθμίσεως θα μπορούσε να γίνει, εν πάση περιπτώσει, μόνον κατά παράβαση των προϋποθέσεων που προβλέπει το άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας για την άσκηση του δικαιώματος προς έκπτωση.

(βλ. σκέψεις 44, 46-48, 75-77 και διατακτ.)